

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem
na dom
za celo leto 3 gl. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofjsk.
poslopju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez posebne
naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, neplačani
listi se ne sprejemajo. —

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice,
če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Ministerstvo razpada in odstopa.

Nam mnogovrstno žaljenim nasprotnikom liberalne, nemško-ustavoverne stranke se daje sedaj dolgo že pričakovana prilika, mirno opazovati, kako ta mogočna stranka peša, kako jeni izvoljenci ginejo, ministri odstopajo, drug za drugim. Uresničujejo se besede: druga nagodba z Ogersko bo nemško-liberalno ustavaštvo pokopala. Komaj je pod novo nagodbo prišel podpis svitlega cesarja, uže omahuje vse ministerstvo na Dunaji. Pet dni je premišljevalo in modrovalo med seboj ter na posled 5. julija svitlemu cesarju predložilo prošnjo za odpust. Prošnjo so podpisali vsi ministri. Ni jim bilo treba dolgo čakati na rešitev prošnje. Kajti še isti den 5. julija so svitli cesar doposlali dvojno pismo, prvo predsedniku ministerstva, knezu Adolfa Auerspergu, drugo pa ministru znotrajnih zadev, baronu Lasserju. Prvemu dajejo na znanje, da sprejmejo prošnjo za odpust, vendar konec poslovanju sedanjih ministrov hočejo določiti ob ugodnišem času, kakor je sedaj. Ministri morajo tedaj še dalje poslovati, dokler ne dobijo popolnega in končnega odpusta. Eden ministrov je pa vendar dobil končni odpust in ta je za ustavoverce najvažniši minister, namreč baron Lasser. On je bil duša vsemu ministerstvu, nemškemu liberalizmu in ustavaštvu. Njega prav nadomestiti ne gleštajo žive duše več. A ravno ta je dobil od svitlega cesarja končni odpust! Dobil ga je pa v prav cesarsko-sijajni in za njega častni podobi. Svitli cesar so mu v lastnoročnem pismu naznanili zaželjeni odpust, mu izrekli zahvalo za dolgoletni trud in mu podelili veliki zlati križec reda sv. Štefana. Ob enem so ga imenovali uda gosposke zbornice na žive dni. Nemški listi poročajo, da je Lasser dobil odpust zaradi svoje bolehnosti. Mogoče! A ljudje, ki imajo dober pomnež, se vendar čudijo temu, da so razni ministri vselej takrat srečno boleni, kedar jih vladarji nameravajo odposlati in posloviti.

Celih 7 let je poslovalo sedanje ministerstvo. Nihče ne more reči in tudi ne reče, da je imelo

med seboj izredno duhovitih mož. Držalo jih je le to, ker si nihče drug ni upal izmed ustavovercev na njih mesto stopiti, svitli cesar pa sami odpusta zahtevali niso. Naposled se je teh ministrov vse naveličalo, celó prijatelji njegovi — nemški liberalci. Sicer je do sedaj samo eden minister odstopil, a ta jim je bil glavna delavna moč. Zato ni misliti, da bodo ostali ministri na svojih ministerskih stolih dolgo sedeli, k večemu do novega zborovanja državnega zbora ali do skončanja homatij na Turškem. Med tem bodo tudi na Ogerskem izvoljeni novi poslanci, ki utegnejo sedanjemu Tiszajevemu ministerstvu konec narediti. Dalje bo treba razmero novih dežel: Bosne in Hercegovine, do celega cesarstva določiti. Za tolike spremembe bo treba novih moči, novih ministrov. Bog nam daj najti takih, ki bodo že dovolj zamotane naše domače zadeve zamogli razvozlati in srečno rešiti! Potem utegne res boljše biti!

Odkritje Slomškovega spomenika.

(Pridiga. Govoril kاونonik Fr. Kosar) 24. jun. 1878.

Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji. Luk. 2, 14.

Bilo je na angeljsko nedeljo leta 1859, tedaj pred blizu 20. leti, ko so pokojni knez in škof Anton Martin Slomšek, s pastirsko palico v roki in od več ko 100 duhovnikov obdani, v prekrasnem sprevedu neštevilnega ljudstva bližali se tej stolnej cerkvi, da bi slovesno v posest vzeli škofovsko stolico, ktero so z privoljenjem sv. Očeta in presvitlega cesarja iz sv. Andreja na Koroškem v Maribor predstavili. Ko so jim vsi duhovniki v znamenje vdanosti in zvestobe škofovski prstan poljubili, so se naravnost na to pridežnico podali, ter za predgovor svoje prve pridige v tej cerkvi izvolili prelepe besede angeljske pesmi: Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji. Proti sklepu te pridige so rekli: „Denes ste me v slovesnem sprevedu v stolno cerkvo spremljali; ne bo dolgo, in nesli me bote k grobu“. Kar se nam je takrat neverjetno zdelo, to se je le prezgodaj dopolnilo.